

155 raons

Ahir dilluns, de bon matí, em vaig trobar als bons amics de Pedres de Girona asseguts a la seva talaia matinera a tocar del pont de Pedra. Mentre li feia dos petons ben donats, l' Assumpció em va suplicar que li alegrés el dia. Vaig suposar que volia només alguna bona notícia per tal d'afrontar el primer dilluns del 155. I em vaig prendre uns segons per pensar en el que havia estat la història de la meua ciutat els darrers dies. No hi havia massa motius per sentir una tristor absoluta, vaig pensar. La setmana va donar prou de si. Vam poder sentir com des del Parlament del meu país la presidenta Forcadell cridava a crear la República Catalana, i l'esclat d'alegria i llàgrimes que l'anunci va provocar als carrers de la Girona de demà i de la de sempre van ser memorables. Vaig recordar que un any més, Sant Narcís havia vestit de festa la Devesa i de veïns de la comarca el Barri Vell, inclosos el president Puigdemont i família. Pels carrers hi havia castanyeres, castanyers, castanyes i moniatos. I l'olor de torrat es barrejava amb el xivarri de les atraccions de fira en una repetició atemporal que em transmetia la felicitat de les coses segures. Podia recordar les ostres amb cervesa menjades de manera improvisada amb bones amigues i bons amics un cop muntada la Fira de Mostres d'enguany. I el sopar mexicà a casa de la Càrol i la paciència afectuosa i infinita de l' Anna, la Ruth i l' Esther, fent-me sentir en família. I, com cada any, el Mercat ple de gironins i de gironines que tornaven a preguntar a la Tina, com cada any, quina és la proporció idònia pels panellets i que, com cada any, sortiran boníssims. Com cada any. I vaig trobar molt més que 155 raons per argumentar que era un gran dilluns.

Assumpció, mira el sol que fa, la gentada que hi ha pel carrer tot i ser dilluns i aquella cua de nens que porten d'excursió. Un dilluns típic d'una ciutat republicana.

I demà? En el demà, avui, que hi pensin els que tenen 155 motius per fer l'imbècil i tapar la llum posant-se cara al sol.

I l'Assumpció va somriure i em va tornar a fer dos petons.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/10/31/155-raons/876437.html?utm_source=rss